

ANANIUS

ἴκεο τκαθ' ιέρ' ἦ † Σκύθας ἀφίξεαι.

Ar. Ran. 659 sq. ΔΙΟΝ. "Απολλον—ος που Δῆλον ἦ Πυθῶν'
ἔχεις. ΞΑ. ἥλγησεν· οὐκ ἥκουσας; ΔΙΟΝ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ |
ἰαμβον 'Ιππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην. Schol. ad loc. ὡς
ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ 'Ιππώ-
νακτος ἄλλ' 'Ανανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ 'Ανανίας αὐτῷ "ἢ Νάξον—
ἀφίξεαι."

2 Ath. 625c οὗτός εστι Πύθερμος οὐ μνημονεύει 'Ανάνιος ἢ
'Ιππώναξ εν τοῖς ίαμβοις <"***". καὶ> εν ἄλλῳ οὕτως.

χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἄλλα.

λέγει δὲ οὕτως ὁ Πύθερμος (Melici 910). "οὐδὲν ήν ἄρα τἄλλα
πλὴν ὁ χρυσός".

3 Ath. 78f καὶ 'Ανάνιος δὲ ὁ ίαμβοποιὸς ἔφη·

εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολὺν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἦ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσωι τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

Stob. 4. 33. 12 'Ιππώνακτος. "εἴ—κρείσσω".

4 Ath. 370b

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἔγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.